

Kedves barátom,

Nem hiába vorított a kutyja indulását előesté-
jén, nem hiába rártaít meg letkeintet a
hisztelenes ordítást hangjai: a halál, mit
ak jelentett, meg van. Ugy van, barátom,
a reméletes halál megsörtent s én nem
ragyok többé. Magam ugyan még megvól-
nék, olyan a millyen, csupán egy pár
rheumatisus hideglás, fluxus, nátha, catarr-
hus, köhögés-bökhögés, fő est szem fájd, s
arv kintésel, s kintő gyomorbojót által
emlékertesve halálomra: de a mióta, ba-
rátom, a musta ninsen többé! Ha látni
akarsz köglött pegarust: siess hozzám. El-
mented óta nem hogy a kölsés, de még
a véré csinálás sem megy. Tudod-e miife-
le meszerembesség ez a véré csinálás? El-
pajrás, a kövőgádnál csak százszorosa
nehézebb valami, ez előtt én sem ismet-
tem de a napokban megpróbáltam.
Az ember leül, kitalál sok tollpárat
után egy rimet, melly legye, példaul
tápló, ha ez meg van, feláll, gondol-
kózik hol lehetne meggyező rimet
lenni, végre egyben megállapodit; se-
gyit fel ebben: vak ló; már most
előveszi az eskük omnióriumát, és le-
veszget eskmét, melly mind a táplónak,
mind a vak lónak megfellejen, s ha ezt
fellelte, késs a vérs, mint a csimé-
táp. S ime, barátom, eltávozoddal érem
fölvező meszerességre forult a te imá-
dott köhő barátod, ki, jöllehet az
előtt is "csak János" volt, mind akál-
tal néha vesődlet egy vagy két se-
nyeres-talpas eskméi. Mióta itt hagy-
tal Muzányon tíz seraphát csináltam,
csináltam bizony, nagyobb kinnal,

mintha jala újraélesztésén dolgozhatam volna, s
 már végkép kifáradtam. Innen mondom én,
 hogy keblem istennője megdöglött! Száma,
 kőszál rajtam és feljött el.

Neu is azért irak most, mintha jó,
 karakodtat kapiralmi akarnám (ad caprandam
 benevolentiam) és barátságunk művészi, so-
 vább nyújtásán meszerkedném. O neu! én én,
 zené, én tudom, én hiszem, én meggyő-
 ződve vagyok, hogy barátságunknak meg-
 kell járnia. Ugy is azt mondja a példabé-
 tel: meghalt a gyermek, oda a komáromi-
 vagy, a mi mindegyre megy, krepitott a mi-
 nta, vége a barátságunk! I am ruined! el-
 jő, tudom hogy eljő az úrvorköröm, és a mit
 eddig kamatra adott vala, visszatér a nemes
öröm: de hagyják! azért még is páros lelkem
 én.

Nancem irak hideg közelemből. Neu akar-
 vol orgazda lenni, elrejtve azokat a dolgo-
 kat, melyeket néha-kerint-való-éppen se,
 hanem magad, résztkerint pedig az idő-
 kerint feléiged, nékem pedig igen ked-
 ves eütléru komáromi arany - nálam feled-
 ni méltóztatasson. Most ámbár hogy jól-
 lelet azon dolgozomak nemelly sekinceben
 mi is karkat vehesél, sőt, kérsékis u-
 san is eltagadhatók, mindakilel meg-
 akorj megmutatni akarjok nagy lelkeségün-
 ket, és semmit akokból el neu rejtünk,
 és el neu tagadunk. A hisza itt kö-
 vetkezik:

Feljegyzés azon ingó vagyonságnak, melyeket Petöfi Sándor 3 meggy táblabirója, és néje más October 31-én Szegény Ekélmón feledni méltóztatnak.

Sor- szám	Az ingó-bingó vagyon megnevezése.	Darab szám
1.	Egy napernyő, rozskkal, női vagyon.....	1.
2.	Egy kéivasú, fekete farvonyelű tollkés.....	1.
3.	Egy hüvelyknyi koskuságú, alsó végén eléggé elkopott, felsőn elfaragott s rágicskáló irón, magyarul plajbász (híhetően a k. komáromi)	1.
4.	Lárás-Miklós költeményei, melyekben egy pár kauonokhori forró perelme megőrzékelt	2.
	Summa Summasum	5.

mellyeket is kőzelebbi kevelembe xárva, zos.
tan fellülden el nem milatatumándol.

A mi pedig Tompa Mihályt illeti,
söle kedden, ágybaufervö (rectius ágybafeke.
só) becségetem elö napján, kaptam leve-
let. Ö is fekszik. Rólad, írja, egy beüt
sem tud, eugenus tív, hogy igaz felöted
sokat, mint vagy. "Sokkal keveltebb vagyot",
ugymond, "mint hogy ezt most, haragván ö
ennem, söle kerdettem; de sokkal jobban
szerelem öt, mint sorsa iránt körönyös
beheszt, tehát isz nekem a garomberröl!"
Ha persze én megírván neki, hogy az már
nem gar ember, hanem házas ember, jól
lehet háza nines; de lehetne épen úgy,
mint azon butgó házas fiaimál, kik, háza
ben háza, keblöben benyerök, egy felt
eisennel (a mi, ha nem csalódom, ezt se-
fi: börvas) Magyarországra jöven, érde-
meiket oda visít a dolgot, hogy meg
sándorunkról is 500- egy néhány forint há-
birt kövelhetnel. De arról, hogy söb-
be póta nem vagyot, egy szót sem
irtam neki, nehogy elbirká magát,
és rossz, vagy szinte rövid vesselet
írjon, a mi, ferintem, mindegy.

Ugyancsak ö unssot engemet, hogy
valamikor együtt ránduljunk fel Pest-
re. En megírtam neki, hogy kisa vagyot
a dolgotra, csak fogaton be, és kórtog-
taron be az ablakomon, egy sem nagy
kerülő, s illendöb dolgot, hogy ö, ki
nökleu ember, azon felül csak kolmi
csavargó költö, keresen fel engem, mint
én öt, ki házas ember vagyot, s olyan
philistex, hogy táblabirósághoz sem
hibáit egyéb, mint a erim, s 100 forint
jövödelem évenként. Arra mindenesem
kevel, hogy azra képerem addig fet ne
ne felhasználd valamikép faftásul,

részint hogy lássam meg meg egyet, mitlgy
volnam én, mielő meg Króneris költő
volnam, részint, hogy ha V. J. nagyon
igen nagyon találne erőtelmi, legyen mi
höl leveletmi költő képmet, mert a nagy
tarni, bizonyosan, nem araváló.

Ad vocem... vagy ad literam V. J. Judo
e hogy már elkezdte az utalrugásolat,
amiggy szür alól. Közelebbi egyit ständin
nat külföldi pletykái közt beszélve
Crabbe-ról vagy Rivól, kit valamely krin
titusa jóval látott a gyárjár és nyon
mox költőjének nevelni akart, mert szer.
mesterek hű költő volt, költő tá
valljon ilyen nyomor költészet leírás-e
nélkül? ki annak az alapítója, vall
jon él-e már? Lehet hogy itt a nép
költőkre - főleg talán raim - érdeke,
De az ismét idjén meg, meg ne mond
valakinek hogy észrevessem, mert ha
a fiatale megy, meg azt hiszi, hogy
ei gondolat vele ~~az~~ ha rólam vala.
mit mond.

Telente nálunk van Nagy, vészt,
jövőhöz en Pessen lett. Legelőbb is is
stad megrapjásot azt, a mi, itt el
nem kel. Ez vigasztalhat. En ugyan nem
költősem semmit, mindakéval ugy értem
magamat, miszta igen fontos költősem
volna, azon esélyt küllőntéggel, hogy
simbás ereményem seljeseen jüres. a
vátárolt költemek körülöttem nem
találom.

De könyvtelen vagyok beszámni épü
lent levelemet, elfoggyván életem a pa
pix, mit el akkalmán levélnek ständin
egyedül azon esőköket rabván meg ide,
mellyekkel én séged, feleségem, pedig a
kedves Román arányos (vagy, ha szerit,
összeserítve is) elhatároztunk, - és azon
fines jó kívánatos, mit ugyan ide
márólmi nem lehet, de főképen
örökli iver irántasol

Lakásod főmár id meg,
ne könyvteleni lépsem más,
ker illy falusi tempóhoz
nyúlmi is máshová skim etjemi a levelet.

igaz barátod
Arany János